

ماجرای چیست؟

آیا حضور سلبریتی‌ها در تئاتر، مخدوش کننده است؟

حاشیه‌های ناامن تئاتر

فاطمه صفری | هر فصلی، فصل تئاتر است، اما با آمدن تابستان و کشتار شدن شب‌ها استقبال بیشتری از تئاترها می‌شود، تئاترهایی که بازیگران سینما هم در آن ایفای نقش می‌کنند و به‌عنوان سلبریتی شناخته می‌شوند و مردم به شوق دیدارشان به تماشاخانه‌ها می‌روند تا بازیگر محبوب‌شان را از نزدیک ببینند. اما این موضوع تازه قسمت نخست ماجراست؛

ماجرایی که این روزها پیش از پیش افزایش پیدا کرده، چراکه بسیاری از کارگردانان به امید سلوغ شدن گیشه‌ها به استفاده از سلبریتی‌ها دست می‌زنند. در این میان سوالی که وجود دارد این است که آیا حضور سلبریتی‌های تلویزیون و سینما در تئاتر موثر و مفید است یا آن که خدشه‌های جبران‌ناپذیری به عرصه مهم تئاتر وارد می‌کند؟ شاید برای همین بود که چند

سال پیش بهزاد فراهانی در حضور در برنامه هفت از نگرانی خود درباره عدم وجود امنیت برای بازیگران تئاتر سخن به میان آورد و با حجم عظیم منتقدان روبه‌رو شد. منتقدانی که تنها به فکر هنر نبودند و عزم بر کردن جیب‌های‌شان را داشتند، اکنون با گذشت زمان متوجه حضور بیش از پیش سلبریتی‌ها در تئاترها و استقبال مردم از آنها می‌شوم.

اگرچه در سایر کشورها حضور سلبریتی‌ها در عرصه تئاتر برای کسب اعتبار بیشتر است، اما به‌نظر می‌رسد با وضع کنونی، گیشه‌های تئاتر در کشور تا کمی متفاوت باشد، متفاوت از آنچه ما فکرش را کنیم. انگار که افراد بیشتری به فکر جیب‌های‌شان هستند تا کسب اعتبار، اعتباری که به واسطه حضور در سینما و تلویزیون کسب کرده‌اند، اما اکنون راهی

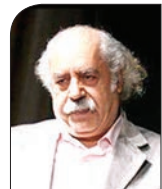
نگاه مخالف

گزینش برای ورود به تئاتر لازمه بقاست

کاسب کارانه‌ای که در دولت جدید در این عرصه وجود دارد، به این موضوع نگاه کنیم و متأسفانه مدت زمانی است شاهد آن هستیم. فراهانی با ابراز تألسف در این زمینه ادامه داد: «تا زمانی که به تئاتر با این نگاه نگاه شود، تئاتر به دکان کاسبی عده‌ای تبدیل می‌شود، فکر کردن به منافع اقتصادی و تجاری در این مرحله امری دور از ذهن نیست، زیرا زمانی که بانگهای مادی گرایانه به تئاتر نگاه کنیم، طبیعی است تمام فکر و ذهن‌مان به درآمد حاصل از تئاتر و چشمه‌مان هم به گیشه‌های بلیت‌فروشی که در حال انجام دادوستد اقتصادی است، باشد. در این صورت به محتوای مقدس و عالی تئاتر توهین می‌شود و این اتفاق ناخوشایند تئاتر ما را به اتفاقی که در لاهزار پس از ۲۸ مرداد افتاد، مواجه می‌کند. به عبارت دیگر: از آکسون، ژانگولر، استرپیتزو و دیگر مسائلی چون شعبده‌بازی‌های خاص به‌وجود آمد که تئاتر را از محتوای شریف خود خارج می‌کند، بنابراین این موضوع را نباید از ذهن دور پنداشت.

تئاتر هویت ملت است، غربی نشود

فراهانی با اشاره به این که نباید اجازه داد که تئاتر از سایر کشورها در فرهنگ ما رخنه کند، ادامه داد: «مقصر اصلی در این زمینه مدیران هنری این مملکت هستند، چرا که عوامل هنری پیش از هر کس دیگر در تئاتر ما نقش داشته‌اند و آنان هستند که نباید اجازه دهند تئاتر در کشور ما این گونه ملتهب شود، چرا که با نگاهی به قیمت اجاره‌های تالار بیشتر شبیه به بنگاه بازرگانی است تا مکانی فرهنگی و معمولاً در این تئاترها گرانی‌فروش‌ها و وسایلی چون ماشین‌های برقی نیز استفاده می‌کنند. این شکل نگاه اصلاً درست نیست، به عبارت دیگر نگاهی غربی گرایانه در حال رخنه کردن در تئاتر ما است که نگاهی مناسب نیست و تئاتر را به محل کسب تبدیل می‌کند.

بزهادهای | حضور بازیگران سینما و تلویزیون در عرصه تئاتر مخالفان بسیاری را می‌طلبد، چرا که فعالان این عرصه معتقدند از امنیت شغلی برخوردار نیستند. بهزاد فراهانی، بازیگر تئاتر و زمینه‌سنجی است: «بیش از چهار سال است که انجمن بازیگران و خانه تئاتر بیانیه‌ای را در این زمینه مطرح کرده‌اند. بنابر این بیانیه هر کسی عزم ورود به جامعه تئاتر را داشته، ابتدا باید گذرگاه‌هایی را طی می‌کند و سپس وارد این عرصه می‌شود. برای مثال باید از فرد مورد نظر دعوت کرد تا به نهاد صنفی خود مراجعه کند، سپس ما از سابقه این افراد در سایر عرصه‌ها اطلاعاتی را کسب می‌کردیم تا بتوانیم در مورد این مهم تصمیم‌نهایی خود را بگیریم، چرا که سابقه فعالیت افرادی که به تئاتر ورود پیدا می‌کنند از اهمیت بسیاری برخوردار است. همچنین باید دانست افرادی که به این عرصه ورود پیدا می‌کنند به چه قصد وارد تئاتر می‌شوند، از کجا آمده‌اند و آیا سواد فعالیت در تئاتر را دارند یا خیر؟ بنابراین موارد مذکور مهم است، زیرا در تئاتر به‌سواد کلام نیاز است. اگر چه این بیانیه با وجود مخالفت‌ها هنوز که هنوز است معلق مانده است.

تئاتر پدیده‌ای تجاری؟

این بازیگر سینما و تلویزیون با اشاره به این که تئاتر بیانگر هویت یک ملت و تأثیرگذاری فراوانی برخوردار است، در این زمینه ادامه داد: «تئاتر یک هنر ماندگار ناقد اجتماعی است، هنری که آموزش فرهنگ ملی را برعهده دارد، آموزش جنگ، بی‌عدالتی و تحلیل روانشناسی اجتماعی را بر دوش می‌کشد. باید دریابیم که تئاتر یک پدیده صنعتی و تجاری نیست و پدیده‌ای کاملاً فرهنگی و اجتماعی است، به همین جهت نباید با دید

کارشناس بی طرف

قطب‌الدین صادقی | چندسالی می‌شود که بازیگران سینما و تلویزیون به حوزه تئاتر ورود پیدا کرده‌اند و مورد استقبال بسیاری از کارگردانان قرار گرفته‌اند. کارگردانی که برای پرشدن صندلی‌های سینما دست به این کار می‌زنند تا افرادی به واسطه دیدن بازیگر محبوب‌شان به تماشای تئاتر بروند و این موضوع مخالفان و موافقان بسیاری را می‌طلبد. قطب‌الدین صادقی، فیلمنامه‌نویس، مترجم و کارگردان تئاتر در این زمینه نظری متفاوت دارد و معتقد است: «حضور هنرمندان در تئاترها پس از تجاری شدن آن به وجود آمد، به عبارتی از زمانی که دولت حمایت خود را از این عرصه برداشت، ما شاهد حضور سلبریتی‌ها در تئاترها و نمایش‌ها هستیم.»

این کارگردان تئاتر با اشاره به این که در کشورهای مختلف هزینه‌های بسیاری برای هنر در نظر گرفته می‌شود که همین امر موجب اقتدار و حفظ آن می‌شود، در این خصوص ادامه داد: «بخش عظیمی از وظیفه دولت به‌منظور نگه داشتن زیرساخت‌های تجاری و فرهنگی در عالم هنر است، به همین جهت هنر نباید به پدیده‌ای تجاری تبدیل شود، بنابراین دولت‌ها برای هنر،

پیشینه

تجربه معکوس

مدت زمانی است که بسیاری از بازیگران عرصه تئاتر بابت تجربگی و تنها به واسطه اسم و رسمی که دارند این تجربه را به کام خود شیرین می‌کنند. در واقع برخی از سلبریتی‌های سینما و هنر پیشه‌های سینما تلاش می‌کنند با ورود به تئاتر از یک‌سو برای خود اعتباری هنری به دست بیاورند و از دیگر سو مدتی بیکاری خود را اینچنین بگذرانند. طبیعی است که در این شرایط کار برای نیروها و بازیگران اصلی تئاتر کم می‌شود و آنها در تنگنا قرار می‌گیرند. موضع آنچنان جدی شده که حتی برخی از ورزشکاران نیز با پدیده تئاتر می‌گذارند تا از این رهگذر برای خود اعتباری به‌دست آورند.

• لیندا کیانی از معدود کسانی است که ابتدا با پدیده عرصه بازیگری گذشت و سپس صحنه تئاتر را تجربه کرد. او با سرریال‌هایی چون گارد ساحلی، ساعت شنی، روز حسرت، رستگاران، وضع سفید، تاثر و آ مائادور شناخته شد. کیانی را می‌توان به‌عنوان یکی از سلبریتی‌هایی دانست که پس از به شهرت رسیدن وارد عرصه تئاتر شد و در دو تئاتر گسترده سکوت یافت: آناه‌ای نقش کرده‌است.

• پانته پناهی‌ها از بازیگران شناخته‌شده عرصه سینما و تلویزیون مدتی است که به تئاتر روی آورده است. او در یک‌سال در چهار فیلم سینمایی نقش آفرینی کرده اکنون می‌گوید هیچ‌گاه به سینما علاقه‌ای نداشته است، اما تئاتر حس و حال عجیبی

• سبب اصلی باز یگر شناخته‌شده سینما و تلویزیون از دیگر کسانی است که بدون هیچ سابقه‌ای در عرصه تئاتر اکنون در نمایش بی‌سنت نقش آفرینی می‌کند

• پژمان جمشیدی، بازیکن سابق فوتبال است و در باشگاه‌های مطرح ساسیبا، پرسپولیس و پاس تهران سابقه بازی دارد. او در سال ۱۳۹۲ در مجموعه تلویزیونی پژمان به‌عنوان بازیگر نقش آفرینی کرد. پس از آن در تئاتر و سرریال کارهای مختلفی ارایه کرده است. او در بیش از ۱۵ تئاتر به ایفای نقش پرداخته و پربیننده‌ترین کار او پهرونی برای دیکتاتور است.

تجربه دیگران

حضور در تئاتر برای کسب اعتبار

آل پاچینو در دهه ۷۰ میلادی، پاچینو هم میان منتقدان و هم طرفداران عادی سینما یک چهره بر طرفدار و محبوب بود و بازی در شمار فیلم‌های او از قدرتمندترین بازیگران تاریخ سینما که روز بروز بر چون «سریکو» در نقش یک پلیس واقعی که نامزدی اسکار برایش رقم خورد و در چند فیلم دیگر از جمله: پدر خوانده ۲ (نامزدی اسکار)، بعد از ظهر سگی (نامزدی اسکار) و عدالت برای همه (نامزدی اسکار) موجب شد بر شهرتش افزوده شود. این بازیگر بزرگ دهه ۸۰ در تعداد کمی از آثار شرکت کرد، اما دهه ۹۰ رویه متفاوتی داشت. باز هم حضور پر شمار در فیلم‌های موفق چون بوی خوش زن (برنده اسکار)، گلشن‌گری گلن‌راس

نگاه موافق

حضور موجه سلبریتی‌ها لازمه تئاتر

تمامی چهره‌های بازی مورد قبولی را از این می‌دهند، چرا که تئاتر کسب شهرت و کیفیتی خوب و مفید است که باعث جذب مخاطب و چرخش گیشه نیز می‌شود که ممانعتی برای حضور افراد سلبریتی نیست.

آقایانی یا اشاره به اینکه تنها استفاده از شهرت افراد امری غیر حرفه‌ای به نظر می‌رسد، در این زمینه ادامه داد: «محل ورود آسیب صرفاً استفاده از شهرت افراد است و تکیه بر شهرت و توانمندی نیز موجب پیشرفت نیست. این عرصه خواهد شد، بنابراین در این زمینه می‌توان گفت آنچه موجب رنج بیشتری می‌شود حضور سلبریتی‌ها نیست بلکه عدم درک اندک مخاطبان استرات است که گاهی در نمایش حضور پیدا کرده‌اند و کیفیت مدنظر بسیاری از آنامین کرده‌اند. اما متأسفانه مخاطب هیچ درکی از تئاتر نداشته و برای تماشای بازیگر یا همان سلبریتی خود در سالن نمایش حضور پیدا می‌کند که در این زمینه جای تأسف و وجود دارد چرا که کیفیت مدنظر بسیاری از مخاطبان نیست. در حال حاضر ناآگاهی مخاطبان موضوعی است که نباید آن را نادیده انگاشت زیرا ما باید مخاطبان ثابتی را داشته باشیم که متأسفانه این گونه نیست و باید این یک تئاتر خاص برای همیشه صحنه نمایش را ترک می‌کند تا نیازمند آن هستیم تا با برنامه‌ریزی صحیح مخاطبان ثابتی را به عرصه تئاتر جذب کنیم.»

منابع دیگر

بیشتر بدانیم

روزنامه «شهروند» برای دستیابی راحت‌تر و سریع‌تر مخاطبان و علاقه‌مندان به مطالعه در رابطه با اگر محسن هاشمی به‌عنوان شهردار انتخاب شود چه تأثیری را در پی خواهد داشت، اقدام به تهیه منابع دیگر در رابطه با این موضوع کرده است. به همین جهت اگر به این موضوع علاقه‌مند و مایل هستید مطالب بیشتری در این زمینه بخوانید، می‌توانید به آدرس‌هایی که در زیر آمده است، مراجعه کنید.

روزنامه هنرمند

http://honarmandonline.ir/%D8%A7%D8%B9%D8%AA%D9%82%D8%A7%D8%AF%DB%8C-%D8%A8%D9%87-

سینماخبر

http://www.cinemakhabar.ir/NewsDetails.aspx?ID=48755

روزنامه دنیای اقتصاد

http://donya-e-eqtasad.com/news/983680

روزنامه دنیای اقتصاد

http://donya-e-eqtasad.com/news/1102501